

Ángel García Seoane Voz de GALICIA 13 may 2023

Este será o seu último mandato, adianta, despois de gobernar o concello ininterrompidamente dende o 2003. «Feijoo parécese un bo político, pero nas xerais votarei a Sánchez», di

Ángel García Seoane (Oleiros, 1952) leva na vida municipal dende que se celebraron as primeiras eleccións da democracia. Agora aspira a repetir como alcalde de Oleiros, onde goberna con maioría absoluta, tras anunciar que este será o seu último mandato.

—**Sobrevirá o seu partido, Alternativa dos Veciños, cando García Seoane xa non estea?**

—Nós nacemos en 1979, antes que o BNG. Alternativa non é Gelo. Esa é a confusión que teñen algúns. Hai moitos homes e mulleres implicados.

—**Que vota Gelo nas xerais?**

—O que considero que debo en cada momento. Votei á Esquerda Unida un tempo e deixei de facelo. Votei ao PSOE. Unha vez só ao Bloque, e non o volverei facer porque me denunciaron despois de facerlle eu a campaña. Nas próximas vou votar a Pedro Sánchez. Non ao PSOE, a Sánchez. Creo que o está facendo de marabilla, a pesar do que opinan moitos españois e as campañas difamatorias. Gobernar en minoría, manda carallo.

—**De Feijoo tivo boas palabras cando era presidente da Xunta.**

—Feijoo parécese un bo político, pero eu non vou votar ao PP. Non o fixen nunca.

—**Vostede non vota ao PP, pero o PP si que lle vota a vostede.**

—A min non me vota o PP, vótanme os cidadáns que votan ao PP. O PP se me puidese ver morto, mellor. Se me puidesen sacar de aquí, sería unha felicidade para eles. Vótame a dereita que sabe que o facemos ben, que traballamos para o pobo, que non roubamos e que lle demos unha calidade de vida ao municipio que non teñen outros.

—**Facerlle unha estatua ao Che Guevara nunha vila galega só pola admiración persoal do seu alcalde non é unha extravagancia?**

—O Che non é ningunha extravagancia, é unha figura recoñecida internacionalmente polos progresistas. Non se creou como un monumento ao Che, o que eu lle pedín á Escola de Arte de Cuba foi un á cooperación internacional. Presentaron este bosquejo e pareceume marabilloso. Ao Che non o coñecín. De Fidel serei ata a morte. Trateino, era un home dunha capacidade humana grandiosísima. Eu vivín as cousas, a min non me contan milongas. Sei do que estou a falar.

—**Pensou algunha vez que algún goberno no futuro poida botar abaixo o monumento do Che?**

—E quen o vai tirar? Ninguén. A dereita culta e intelixente aprecia esa estatua. Non é un ferro, é unha obra de arte. Agora mesmo é o símbolo máis importante para os visitantes de Oleiros. É a icona cando se fala deste pobo noutras partes de España.

—**Non se sente estraño no concello coas rendas máis altas de Galicia?**

—Non é só a xente de Oleiros, invádenos a comarca da Coruña. Temos un problema co tráfico. Aquí non se fai unha estrada.

—**Vostede é agresivo ao volante?**

—Téñolle fobia aos coches. Cóllo só cando non me queda máis remedio, pero intento evitalo.

—**Colle o teléfono mentres conduce?**

—Non teño teléfono móbil. A xente di que lle fai moita falta, a min non me fai falta para nada. Xa pode insistirme a familia, dá igual, que non o quero.

—**Cambiou moito a sociedade dende que foi elixido alcalde por primeira vez?**

—Hai cousas que cambiaron bastante e moitas para mal. Deféndense xa poucos valores. O amor está a perderse. O sexo é o sexo, o amor é outra cousa. Claro que o amor con sexo é marabilloso, pero hai cousas que non o son. Síntome anticuado. Para min a familia é importantísima e cada vez importa menos. Hai unha desvinculación total. Eu nesa liña non vou.

—**Reivindica os valores tradicionais?**

—Chámalle como queiras, pero teñen miles de anos. Equivocouse tanta xente todo este tempo? Eu creo que non.

—**Ten fillos vostede?**

—Dous fillos e tres netos.

—**E se algún deles lle conta que quere cambiar de sexo?**

—Non pasaría nada. Que vai pasar?

—**Vostede de neno, que quería ser de maior?**

—Quixen ser músico e fun músico, contra vento e marea. Deixei a música en 1987. Estiven en varias orquestras e nunha tireime 17 anos. Deixei polo política, houbo un momento no que xa non podía con todo.

—**Pensou algunha vez en cortar o bigote?**

—Non. Levo o bigote dende os 16 anos e teño 71. Nunca o afeitei, nin o farei.

—**Pensa moito as cousas?**

—Son unha persoa reflexiva. Antes de dar un paso, bato o pé tres veces no chan. Eu non entrei no Concello para asoballar a ninguén, pero tampouco vou permitir que ninguén impida que progrese.

—**Vese máis veces pedindo perdón ou pedindo permiso?**

—Perdón teño pouco polo que pedir, intento non facerlle dano a ninguén. Se me equivoco, pois rectifico. Intento equivocarme poucas veces. E pedir permiso, evidentemente. Ás veces queres facer algo e depende dos demais que poidas facelo. Eu fixen quilómetros de beirarrúas pedíndolle permiso aos veciños para entrar nas súas leiras e cedéronmo. Déronme o terreo gratis.

—**Non sempre sucede.**

—Co parque das Trece Rosas, por exemplo, non había que pedir permiso. Houbo quen vendeu e quen non, e houbo que expropiar. Hai xente que ao principio non o entendía, agora xa o entende todo o mundo. A xente colabora polas infraestruturas. Se hai que facer un colexio nunha parcela, e non cha venden, haberá que expropiala. E non hai máis voltas que darlle.